

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

15. An danda sit communio pervulis, amentibus, & surdis in mortis articulo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

in dubium non est vertendum: quoniam consuetudo Ecclesie hoc mandat, & proculdubio peccat qui sine rationabili causâ absque viatico recedit. Si tamen contemptus desit, non video rationem peccati mortalis in huiusmodi omissione, ex quo Paschalem communionem implevit. Merito tamen ab omnibus hæc tam laxa opinio improbat. Quia si unquam obligatur homo ad S. Communionem, certè tunc maximè quando se debet immediatè ad mortem, & æternitatem disponere. Unde alii assignant spatium sex vel octo dierum, si intra illud spatium ante mortis periculum communicaverit. Hoc tamen determinandum est secundum diversitatem dispositionis: si quis enim interea graviter peccasset, non satisfaceret tantisper differendo usque ad mortem, sed deberet de novo communionem per modum viatici accipere in illo statu mortis instantis.

ARTICULUS XV.

Vtrum danda sit communio parvulis, imbecillibus, & surdis in mortis articulo?

Quoniam in quibusdam Ecclesiis consuetum erat statim post Baptismum, & Confirmationem dare infantibus S. Eucharistiam

ut patet ex S. Dionys. de Eccl. Hierarch. c. 7. p. 3. sub finem, ubi dicit: *Illud verò quod pueri quoque qui necdum possunt intelligere, divini Sacramenti Baptismatis, & altissimum Communionis Sacrosanctæ signorum fiant participes, videtur profanis ridiculum, &c.* Idem colligitur ex S. Cypriano sermone de Baptizatis. Et ex Auctore Eccles. Dogm. cap. 52.

Illata tamen consuetudo ob gravissimas causas fuit abolita. 1. Ne susceptum Sacramentum expuant. 2. Ob defectum debitæ reverentiæ, & devotionis. Et licet etiam parvulis collatum gratiam auget, non tamen est ipsis necessarium, neque pro ipsis institutum. Habet enim rationem spiritualis alimonie restaurantis vires animæ, quæ tum per internum concupiscentiæ fomitem, tum per externas spiritualium hostium insidias debilitantur, quod locum non habet in parvulis.

Unde sic resolvit Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. *Denique eadem S. Synodus docet parvulos usurationis carentes nullâ obligari necessitate, ad Sacramentalem Eucharistiæ Communionem; si quidem per Baptismi lavacrum regenerati, & Christo incorporati, adeptam jam filiorum Dei gratiam, in illâ atate amittere non possunt. Neque ideo tamen damnanda est antiquitas, si eum morem in quibusdam locis aliquando servaverit; ut enim Sanctissimi illi Patres sui facti probabilem causam, pro illius temporis ratione habue-*

Q

*habuerunt, ita certè eos nulla salutis necessitas
id fecisse sine controversiâ credendum est.*

Ac proinde ulterius inquirendum est, an sit
danda statim ac pervenerint ad usum rationis,
qui regulariter censetur incipere circa septi-
mum aut octavum annum?

Quia S. Communio non tantùm differtur
ante usum rationis quia necdum est necessa-
ria, sed etiam ob defectum debitæ dispo-
sitionis, quæ perfectam cognitionem requi-
rit, per quam à corporali cibo discernitur;
ideo praxis est Ecclesiæ ut non statim detur
in principio usûs rationis. Nec refert quòd
tunc admittantur ad Sacramentum Pœnitent-
tiæ; hoc enim ipsis necessarium est, statim
ac capaces sunt ad peccandum non autem Sa-
cramentum Eucharistiæ. Tum quia non est
tantum periculum irreverentiæ: Confessarius
enim facilè potest in confessione dignoscere
an sufficienter doli capaces sint, ut apti cen-
seantur ad absolutionem Sacramentalem; de
quo infra aliqua dicentur. Tum quia plu-
rimùm refert ut prima communio fiat cum
magnâ devotione, melius est ut differatur
donec ad illam sint apti, per debitam
cognitionem, ne à principio vilescat. Ubi
de non existimaverim facilè admittendo
esse pueros ante decimum annum; nec
facilè differendum ultrâ annum duodecimum
aut decimum tertium. Prudenter tamen
Confessariis capacitas est examinanda, &

cundùm
nienda S
parentes
vè puero
ctum Sa
corum ta
in illo c
lent, &
stem cibo
vitate acc
non parv
gites fu
gentiâ fia
venerint
pant.
Notan
tis non si
decimum
cramentu
tum per n
sine hâc f
dant, &
(quod illi
do capaci
pant.
Quantu
mas 3. p.
dicuntur
modo, q
sicut dicitu
ales possun
cu

DE SACRIFIC. MISSÆ. 357

cundum illam aut differenda est aut præveni-
 enda S. Communio. Monendi autem sunt
 parentes & quorum interest, ut tempesti-
 ve pueros curent instrui circa hoc Sacrosan-
 ctum Sacramentum, ut non more Psitta-
 corum tantum sciant respondere, quidnam
 in illo contineatur; sed ut paulatim anhe-
 lent, & quodammodo esuriant hunc cæle-
 stem cibum, ut sic non tantum puerili no-
 vitate accedant, sed verâ devotione. Et sciant
 non parvi reos esse criminis, si in hoc negli-
 gentes fuerint. Et præcipue si ipsorum negli-
 gentiâ fiat, quòd ubi ad debitam ætatem per-
 venerint, Sacram communionem non perci-
 piant.

Notandum verò quòd in casu periculi mor-
 tis non sit expectandum ad decimum aut duo-
 decimum annum, Sed si capaces sint ad Sa-
 cramentum pœnitentiæ, etiam hoc Sacramen-
 tum per modum viatici debeat ipsis dari, ne
 sine hâc spirituali alimoniâ ex hâc vitâ disce-
 dant, & sic tanto augmento gratiæ & gloriæ,
 (quod illi correspondet) frustrentur. Dummo-
 do capaces inveniantur, ut reverenter reci-
 piant.

Quantum ad amentes videatur S. Tho-
 mas 3. p. q. 80. a. 9. ubi sic discurre: *Aliqui
 dicuntur habere usum rationis dupliciter: uno
 modo, quia habent debilem usum rationis,
 sicut dicitur non videns, qui malè videt: & quia
 tales possunt aliquam devotionem hujus Sacra-
 menti*

Q 2

menti

menti concipere, non est eis hoc Sacramentum denegandum. Alio modo dicuntur aliqui non habere totaliter usum rationis. Aut igitur nunquam habuerunt usum rationis, sed sic à natiuitate permanserunt; & sic talibus non est hoc Sacramentum exhibendum, quia in eis nullo modo precessit huius Sacramenti devotio. Aut non semper caruerunt usu rationis; & tunc si prius quando erant compotes sue mentis, apparuit in eis devotio huius Sacramenti, debet eis in articulo mortis hoc Sacramentum exhiberi, nisi forte timeatur periculum vomitus, vel expuitionis.

Ut autem sciatur an habeant sufficientem usum, resolvi debet eo modo quo supra de pueris dictum est, scilicet quod S. Communionem poterunt accipere, saltem pro viatico, si apti iudicentur ad Sacramentum Pœnitentiæ.

Tandem etiam inquiritur de mutis, & surdis; non de illis qui post præhabitum usum rationis muti aut surdi fiunt, sed qui tales fuerunt à Natiuitate; ita ut nunquam loqui potuerint, vel audire, sic enim nunquam pacem fuerunt ut instruerentur. Ac proinde nullam huius Sacramenti notitiam habent, hoc Sacramentum à corporali pane distinguunt; hoc enim non est perceptibile superiori intellectu, nisi exteriori disciplina instruantur.

Resp. Quod interdum illis Sacra Communio dari possit, præcipuè in periculo mortis

appareat
tionem.
nutus au
piunt qu
res cond
ne excita
& devot
hoc Sacra
tenter t
tunctione
sim sine
tissimi si
sunt, ut f
cipiant. I
cepto Ec
signa tali
mittatur

A

Utrum
chaA Liq
hær
tur: Utr
spirituali
tionis pot

apparet quòd aliquam saltem habeant cogni-
 tionem illius, quòd aliquando fieri poterit per
 nutus aut similia signa, quibus multa perci-
 piunt quæ ad bonum corporale, & bonos mo-
 res conducunt. Similiter ex aliorum imitatio-
 ne excitari possunt ad aliquam reverentiam
 & devotionem, per hoc quòd videant, quòd
 hoc Sacramentum ab aliis adoretur, & reve-
 renter tractetur per elevationem manuum,
 unctionem pectoris & similia. Et cum non
 sint sine usu rationis sicut pueri, sed sæpè acu-
 tissimi sint ingenii, facillè sufficientes judicandi
 sunt, ut saltem in mortis periculo viaticum ac-
 cipiant. Imò aliquando ad satisfaciendum præ-
 cepto Ecclesiæ circa Pascha. Quin etiam hæc
 signa talia esse possunt ut id sæpius ipsis per-
 mittatur ex devotione.

ARTICULUS XVI.

*Utrum liceat moribundo accipere Eu-
 charistiam ab Excommunicato
 denunciato?*

Aliqua circa hoc dicta sunt supra tract. de
 hæreticis; Et sequenti art. aliquid dice-
 tur: Utrum cum illis communicare liceat in
 spirituali potestate. Quia tamen in locis Mis-
 sionis potest occurrere ille casus circa S. Com-
 munio-